

Torah écrite (pentateuque) - Deutéronome

Chapter 31

- 31,1 וילך, משה; וידבר את הדברים האלה, אל-כל-ישראל.
- 31,2 ויאמר אליהם, בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום--לא-אוכל עוד, לצאת ולבוא; ויהיה אמר אלי, לא תעבר את-הירדן הזה.
- 31,3 יהיה אלהיך הוא עבר לפניך, הוא-ישמיד את-הגוים האלה מלפניך--וירשתם; והושע, הוא עבר לפניך, כאשר, דבר יהיה.
- 31,4 ועשה יהיה, להם, כאשר עשה לסיוחן ולעוג מלכי האמרי, ולארצם--אשר השמיד, אתם.
- 31,5 ובנתם יהיה, לפניכם; ועשיתם להם--ככל-המצוה, אשר צויתי אתכם.
- 31,6 תזקו ואמצו, אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם: כי יהיה אלהיך, הוא ההלך עמך--לא ירפך, ולא יעזבך. {ס}
- 31,7 ויקרא משה ליהושע, ויאמר אליו לעיני כל-ישראל תזק ואמץ--כי אתה תבוא את-העם הזה, אל-הארץ אשר נשבע יהיה לאבתם לתת להם; ואתה, תנחילנה אותם.
- 31,8 ויהיה הוא ההלך לפניך, הוא יהיה עמך--לא ירפך, ולא יעזבך; לא תירא, ולא תחת.
- 31,9 ויכתב משה, את-התורה הזאת, ויתנה אל-הכהנים בני לוי, הנשאים את-ארון ברית יהיה; ואל-כל-זקני, ישראל.
- 31,10 ויצו משה, אותם לאמר: מקץ שבע שנים, במעד שנת השמטה--בחג הסכות.
- 31,11 בבוא כל-ישראל, לכאות את-פני יהיה אלהיך, במקום, אשר יבחר: תקרא את-התורה הזאת, נגד כל-ישראל--באזניהם.
- 31,12 הקהל את-העם, האנשים והנשים והטף, וגרך, אשר בשעריך--למען ישמעו ולמען ילמדו, ויראו את-יהיה אלהיכם, ושמרו לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת.
- 31,13 ובניהם אשר לא-ידעו, ישמעו ולמדו--ליראה, את-יהיה אלהיכם: כל-הימים, אשר אתם חיים על-האדמה, אשר אתם לברית את-הירדן שמה, לרשתה. {פ}
- 31,14 ויאמר יהיה אל-משה, הן קרבו ימין למות--קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד, ואצונו; וילך משה ויהושע, ויתיצבו באהל מועד.
- 31,15 וירא יהיה באהל, בעמוד ענן; ויעמד עמוד הענן, על-פתח האהל.
- 31,16 ויאמר יהיה אל-משה, הנה שכב עם-אבותיך; וקם העם הזה וננה אחרי אלהי נכר-הארץ, אשר הוא בא-שמה בקרבן, לעזבני, והפר את-בריתי אשר בריתי אתו.
- 31,17 וסרה אפי בו ביום-ההוא לעזבתים והסתרת פני מהם, והיה לאכל, ומצאהו רעות רבות, וצרות; ואמר, ביום ההוא, הלא על כן-אין אלהי בקרבני, מצאוני הרעות האלה.
- 31,18 ואנכי, הסתר אסתיר פני ביום ההוא, על כל-הרעה, אשר עשה: כי פנה, אל-אלהים אחרים.
- 31,19 ועתה, כתבו לכם את-השירה הזאת, ולמדה את-בני-ישראל, שימה בפיכם: למען תהיה-לי השירה הזאת, לעד--בבני ישראל.
- 31,20 כי-אביאנו אל-האדמה אשר-נשבעת לי לאבותי, וזבת סלב ודבש, ואכל ושבע, ודשן; ופנה אל-אלהים אחרים, לעבדום, ונאצוני, והפר את-בריתי.
- 31,21 והיה כי-תמצאן אתו רעות רבות, וצרות, וענתה השירה הזאת לפני לעד, כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את-יצרו, אשר הוא עשה היום, בטכם אביאנו, אל-הארץ אשר נשבעת לי.
- 31,22 ויכתב משה את-השירה הזאת, ביום ההוא; וילמדה, את-בני ישראל.
- 31,23 ויצו את-יהושע בן-נון, ויאמר תזק ואמץ--כי אתה תביא את-בני ישראל, אל-הארץ אשר-נשבעת להם; ואנכי, אהיה עמך.
- 31,24 ויהי ככלות משה, לכתב את-דברי התורה-הזאת--על-ספר: עד, תמם.
- 31,25 ויצו משה את-הלויים, נשאי ארון ברית-יהיה לאמר.
- 31,26 לקח, את ספר התורה הזה, ושמעתם אותו, מצד ארון ברית-יהיה אלהיכם; והיה-שם בך, לעד.
- 31,27 כי אנכי ידעתי את-מריך, ואת-ערפך הקשה; הן בעודני חי עמכם היום, ממרים היתם עם-יהיה, ואף, כי-אחרי מותי.

- 31,28 הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם, ושטריכם; ואדברה באזניהם, את הדברים האלה, ואעידה בם, את-השמים ואת-הארץ.
- 31,29 כי ידעתי, אחרי מותי כי-השחת משחתון, וסרתם מן-הדרך, אשר צויתי אתכם; וקראת אתכם הרעה, באחרית הימים--כי-תעשו את-הרע בעיני יתה, להכעיסו במעשה ידיכם.
- 31,30 וידבר משה, באזני כל-קהל ישראל, את-דברי השינה, הזאת--עד, תמם. {ש}